

KAMER VAN BEROEP GESUBSIDIEERD VRIJ ONDERWIJS

BESLISSING

GVO / 2014/ 6 / ... / 5 mei 2014

Inzake   ... , wonende te ... ,
                  bijgestaan door mevrouw ... , advocaat,

                  verzoekende partij,

tegen   inrichtende macht ... met maatschappelijke zetel te ... , vertegenwoordigt door
                  ... , afgevaardigd bestuurder en ... , directeur,
                  bijgestaan door de heer ... , advocaat,

                  verwerende partij.

Met een aangetekend schrijven van 19 maart 2014 tekent verzoekende partij beroep aan tegen de beslissing van 12 maart 2014 waarbij het ontslag om dringende reden wordt opgelegd.

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekende partij is tijdelijk aangesteld als opvoeder in het ... .

Met een aangetekend schrijven van 12 maart 2014 wordt aan verzoekende partij meegedeeld dat hij zonder opzegging om dringende reden wordt ontslagen. De dringende redenen voor dit ontslag zijn: *“U hebt in de nacht van zondag op maandag 3 maart 2014, een leerlinge van de school, in café ... waar zij op dat ogenblik aanwezig was, lastig gevallen door tegen haar gezelschap te zeggen dat ze met haar niet moesten omgaan, haar links moesten laten liggen. U hebt in de nacht van zaterdag op zondag 9 maart 2014 diezelfde leerlingen, in hetzelfde café, waar zij aanwezig was in gezelschap van vrienden (o.a. een leerling van de school), opnieuw lastig gevallen, waarbij u haar in de billen hebt geknepen en over haar rug en schouders heeft gewreven. U wilde daarmee niet ophouden, ondanks de vraag van de betrokken leerling en haar vrienden. Een buurman van de betrokken leerling, die samen met u in het café was aangekomen, en die u bij het binnenkomen alleen had gelaten om naar de*

betrokken leerling te gaan, is uiteindelijk tussengekomen om uw gedrag te doen stoppen. U was onder invloed van alcohol (ook op 3 maart was u onder invloed van alcohol). De leerling van de school heeft de betrokken leerlinge naar huis gebracht, waar zij het gebeurde vertelde aan haar moeder. U zelf bleef ter plaatse in het café en hebt er daarna ook de vriendin van de buurman lastig gevallen, het geen opnieuw tot erge commotie heeft geleid. Er waren verschillende getuigen van de incidenten. De verklaringen van rechtstreekse getuigen in café ... zijn ondubbelzinnig. De betrokken leerlinge is 17 jaar. De betrokken leerlinge heeft de directeur, de heer ..., op de hoogte gebracht op maandag 10 maart 2014. De zaak is intussen bekend in de school en in de gemeente ... spreekt men erover. U hebt het diploma van maatschappelijk assistent, u bekleedt in de school het ambt van opvoeder, werkt er op het leerlingensecretariaat en bent voortdurend met de leerlingen in contact. De leerlingen van onze school, hun ouders en het schoolbestuur mogen van u een publiek gedrag verwachten dat onberispelijk is, binnen en buiten de school. De directeur heeft u met de beschuldigingen geconfronteerd op maandag 10 maart 2014. U ontkende de feiten en suggereerde dat de betrokken leerlinge “opgestoot” was door haar moeder om u te beschuldigen. Ikzelf hebt u gehoord op woensdag 12 maart 2014. U ontkende niet meer, maar minimaliseerde de feiten. Het schoolbestuur kan, geconfronteerd met dat alles, in u geen vertrouwen meer hebben”.

Met een aangetekend schrijven van 19 maart 2014 tekent verzoekende partij beroep aan tegen de beslissing van 12 maart 2014.

2. Over de ontvankelijkheid

Het beroep is binnen de termijn en naar de vorm regelmatig ingesteld

3. Over het verloop van de procedure

Met een e-mail van 24 maart 2014 maakt verwerende partij het dossier over.

Met een e-mail van 27 maart 2014 maakt verwerende partij een verweerschrift over.

Met een e-mail van 28 maart 2014 maakt verzoekende partij bijkomende stukken over in antwoord op bewijsstukken die door de verwerende partij voor het eerst worden voorgelegd samen met het verweerschrift.

Met een e-mail van 31 maart 2014 maakt verzoekende partij een bijkomend stuk over.

Er worden geen leden van de kamer van beroep gewraakt.

De zitting van 2 april 2014 wordt verdergezet op 7 april 2014. Op deze zitting wordt de uitbater van het betrokken café gehoord als getuige.

De beraadslaging gebeurt op de zitting van 5 mei 2014.

4. Over de grond van de zaak

4.1. Op de zitting van 7 april verneemt de Kamer dat de video-opname van de bewakingscamera die reeds op 2 april ter sprake kwam, niet bij de politie is, maar berust bij de uitbater. De Kamer beslist te onderzoeken of hij in de mogelijkheid is om de opname te bekijken.

Op een brief van de voorzitter van de Kamer aan de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer wordt namens de voorzitter van de Commissie geantwoord dat de uitbater niet mag ingaan op een vraag naar inzage door de Kamer. Verwijzend naar het art. 9 van de privacywet van 8 december 1992 luidt het besluit: “Gelet op deze bepaling kan de café-uitbater (die een derde is ten overstaan van de school of ten overstaan van jullie Kamer van beroep) dus niet zomaar beelden aan dergelijke derden doorgeven”.

Uit het antwoord leidt de kamer ook af dat het niet mogelijk is om via uitdrukkelijke toestemming van de betrokkenen toch inzage te krijgen. De opname zal immers niet alleen de aanwezigheid van de in deze discussie betrokken personen geregistreerd hebben, maar ook die van verder onbekenden, aan wie geen toestemming kan worden gevraagd.

4.2. De verzoeker zou de betrokken leerlinge op 2 maart lastig gevallen hebben door haar vrienden te zeggen dat zij niet meer met haar moesten omgaan. Verzoeker en een getuige verklaren met nadruk dat de tussenkost van de verzoeker niet de negatieve betekenis had die de leerlinge er blijkbaar aan gegeven heeft. Ter zitting stelt de raadsman van de verwerende partij dat dit incident kan worden beschouwd als ‘een bagatel’. Wat zich op 2 maart kan hebben voorgedaan heeft dus ook in de ogen van de verwerende partij niet of niet langer het karakter van een tuchtfeit. De Kamer wil er wel op wijzen dat het de geloofwaardigheid van een dossier niet ten goede komt wanneer “een bagatel” mede wordt ingeroepen als grond voor een ontslag om dringende redenen.

4.3. Verzoekende partij ontkent de leerlinge op 9 maart op ongepaste wijze te hebben aangeraakt of haar in woorden seksueel suggestief te hebben lastig gevallen. Hij beroept zich op de inhoud van de video-opname die van het gebeuren is gemaakt. Volgens de verzoeker verklaarde de politieambtenaar hem dat op de beelden niets bezwarends te zien was. Opgeroepen als getuige verklaart de uitbater van het café dat op de beelden niets voorkomt dat op een incident of ongepast gedrag zou wijzen.

Verwerende partij legt de verklaring van twee getuigen voor waarin zeer expliciet wordt bevestigd dat de verzoeker zich in handelingen en woorden tegenover de leerlinge op ongepaste wijze heeft gedragen.

De Kamer is zoals onder 4.1 aangehaald, niet in de mogelijkheid om de opname zelf te bekijken en moet dus de bewijskracht van de verklaringen over wat wel of niet op de beelden te zien zou zijn afwegen tegenover die van de getuigenverklaringen die door de verwerende partij worden aangebracht. Wat de verklaring van de politieambtenaar betreft noteert de Kamer dat dit enkel een aanwijzing kan zijn van het feit dat er wellicht geen strafbare feiten zouden te zien zijn.

4.4. Wanneer de verzoeker voor het eerst geconfronteerd wordt met de tenlastelegging betreffende het gebeuren op 8 maart verklaart hij dat hij “‘daar even gepasseerd was’ rond 01.00 uur”. Op de vraag of hij daar de betrokken leerlinge gezien had, antwoordde hij dat hij dat niet meer wist.

In het tuchtverhoor verklaart verzoeker “ik had gedronken” en bevestigt dat hij de leerlinge gesproken heeft. Hij verklaart: “het kan zijn dat ik haar aangeraakt heb; zeker niet seksueel getint”. Op een verdere vraag, nadat gesteld is dat er getuigen zijn, is het antwoord: “ik geef toe dat ik haar heb aangeraakt; het zou kunnen; ik heb geen versierhandelingen gesteld”.

Het beroepschrift is heel precies: “Op de videobeelden die werden opgenomen ter plaatse (en inmiddels aan de politiediensten werden overhandigd) is te zien hoe hij het café betreedt, vergezeld van een vriend. nadat hij de leerlinge opmerkt, wil hij haar begroeten, door haar eenvoudigweg – bij wijze van herkenning – op de schouder te tikken. Zij geeft geen blijk van herkenning en draait zich niet om. Verzoeker neemt vervolgens met zijn vriend plaats ergens anders in het café. Er is geen sprake van enig contact (behalve de tik op de schouder bij wijze van begroeting), laat staan seksueel getint contact, tussen verzoeker en de betrokken leerlinge. Een en ander wordt bevestigd door de videobeelden van de bewuste avond.”

In de versie van de verzoeker ter zitting wordt nog een nuance toegevoegd: er is een kort gesprek geweest van maximum twee minuten. De uitbater die de beelden heeft gezien, schat de duur van het gesprek langer in: ‘een vijftal minuten’.

De uitbater verklaart dat de leerlinge bleef staan aan de toeg en vervolgt: “... is naar achter gegaan”. Op een verdere vraag bevestigt de uitbater dat de vriend van ..., de heer ... de verzoeker is komen halen. Hij zou daarbij gezegd hebben: “Kom ... we gaan naar achter om daar een pintje te drinken.” De getuige ontkent dat de vriend de verzoeker wegtrok bij de arm.

4.5. De eerste schooldag na de feiten doet de leerlinge bij twee leerkrachten melding van wat zich volgens haar heeft voorgedaan. Dezen zeggen haar dat zij dit onmiddellijk aan de directeur moet gaan vertellen. In de namiddag verklaart een leerling die getuige was van de feiten, aan een leerkracht ‘dat het er ver over was gegaan’.

In haar verklaring voor de directeur, door omstandigheden pas in de namiddag afgelegd, zegt de leerlinge dat verzoeker stomdronken binnenkwam in het café, handtastelijk werd en haar bij haar achterste greep, streelde op de rug en schouders en opmerkingen maakte over haar kledij en benen die beter zouden uitkomen met een kleedje of een rokje. Zij stelt dat zij er niet in slaagde om hem te doen ophouden en dat anderen daarvoor moesten tussenkomen.

De directeur noteert dat de verklaring bij hem en de leerlingenbegeleidster heel geloofwaardig overkomt.

Dezelfde namiddag diende de leerlinge klacht in bij de politie.

De verklaring van de leerlinge wordt bevestigd door een aanwezige medeleerling die zegt vruchteloos te zijn tussengekomen om verzoeker te laten ophouden. Een vriend van verzoeker die met hem naar het café was gekomen verklaart dat hij zag “dat er iets niet ok was” en dat de leerlinge verzoeker aan het afwijzen en wegduwen was. Hij is naar hem toe gegaan en zou de verzoeker bij de arm hebben weggetrokken en met nadruk duidelijk gemaakt dat hij daarmee moest ophouden.

4.6. De verklaring van de leerlinge zoals die bevestigd wordt door twee duidelijke getuigen komt op zich voor de Kamer geloofwaardig over. De leerlinge is consequent, maakt onmiddellijk haar beklag bij de klastitularis en een andere leerkracht en dient klacht in bij de politie. Een medeleerling zegt ook spontaan en nog dezelfde dag aan een andere leerkracht ‘dat het er ver over was gegaan’. Om deze duidelijke getuigenissen te verwerpen zou moeten worden aangenomen dat er sprake is van een opzettelijke onderneming om verzoeker valselijk te beschuldigen. Het dossier bevat, onder voorbehoud van wat nog over de bewijskracht van de video gezegd wordt, geen aanwijzingen die dat wettigen. Dat er een gespannen verhouding bestond tussen de moeder van de leerlinge en de verzoeker volstaat niet om aan de hypothese van een machinatie enige waarschijnlijkheid te geven. Dan nog zouden precieze afspraken nodig geweest zijn met de medeleerling en de vriend waarmee verzoeker naar het café is gegaan. Het dossier bevat naar het oordeel van de Kamer, geen aanwijzingen die het bestaan daarvan zouden laten vermoeden of aannemelijk maken.

Verzoeker daarentegen is niet constant in zijn versie van de feiten. Aanvankelijk zegt hij niet meer te weten of hij de leerlinge die avond daar heeft gezien. Uit de verklaring van de uitbater van de zaak kan worden opgemaakt dat er nochtans een gesprek van een vijftal minuten is geweest. Aan de directeur verklaart verzoeker ook dat hij de leerlinge vaak tegenkomt en haar altijd goeiendag zegt. Dat verzoeker zich de aanwezigheid van de leerlinge die avond en zelfs een gesprek van een vijftal minuten niet meer herinnerde reeds de maandag namiddag, overtuigt niet en lijkt te wijzen op een evasief gedrag.

De eerste bijsturing komt in het gesprek met de directeur die verzoeker mededeelt dat er getuigen zijn. Die erkent dan de leerlinge te hebben gezien en ook aangeraakt maar zonder seksueel getinte handelingen.

Waarin die aanraking wel bestond wordt gepreciseerd in het beroepschrift: een tikje op de schouder ‘bij wijze van herkenning’. Het beroepschrift beschrijft, onder verwijzing naar de video, het verloop van een zeer korte ontmoeting. Uit het dossier moet nochtans worden opgemaakt dat de verzoeker de video niet heeft gezien. De uitbater verklaart dat verzoeker hem heeft gevraagd of hij iets gezien had (“neen”) en of hij beelden had voor de politie. Hijzelf heeft de video maar bekeken op vraag van de politie die de opname zeer kort daarna is komen ophalen als bleek dat er bruikbare beelden in voorkwamen. Hoewel de affirmatieve toon van het beroepschrift een andere indruk wekt, moet de versie van wat op de video te zien is, gelet op de verklaringen in het dossier en ter zitting – op de zitting van 2 april was de

verzoekende partij in de mening dat de video nog bij de politie was -, dus wel teruggaan op wat de uitbater daarvan aan de verzoeker heeft meegedeeld. Dat deze precieze voorstelling voorkomt in het beroepschrift, zonder dat de bron daarvan wordt weergegeven is niet van aard om het vertrouwen in de voorstelling van zaken te versterken.

De voorstelling van de gang van zaken in het beroepschrift is ook niet geloofwaardig waar het voorgesteld wordt alsof de verzoeker na een korte begroeting spontaan plaats is gaan nemen bij zijn vriend verderop in de zaal. Zowel de vriend als de uitbater bevestigen dat de vriend – al of niet met enige aandrang – verzoeker is komen weghalen van de toog. Het gaat ook niet om zomaar iemand die verzoeker komt uitnodigen om iets te drinken, zoals de uitbater aanvankelijk lijkt te zeggen. De uitbater bevestigt dat het om de vriend van verzoeker ging, een vriend die ook een bezwarende getuigenis heeft afgelegd. Als er enkel een korte overigens miskende begroeting zou zijn geweest tussen verzoeker en de leerlinge, dan was het voor niets nodig dat de vriend verzoeker kwam weghalen. Ze waren samen binnengekomen.

De Kamer van beroep is van oordeel dat de voorstelling van zaken die verzoeker geeft, inhoudelijk verschuift en niet consistent is met andere vaststaande gegevens. Ter zitting bleek ook dat een zekere vertrouwelijke welwillendheid van de uitbater ten aanzien van de verzoeker diens verklaring kan hebben gekleurd. De Kamer besluit dat de verzoekende partij er niet in slaagt om een behoorlijke onderbouwde tenlastelegging te ontkrachten.

4.7. Een schoolbestuur kan terecht oordelen dat een leerkracht die zich, zoals hoger beschreven, op ongepaste wijze en onder invloed van alcohol opdringt aan een leerlinge, ook al gebeurt dat buiten de school, aan zijn essentiële verplichtingen tekort komt. Het bestuur kan daarin een dringende reden voor onmiddellijk ontslag zien.

BESLISSING

Gelet op het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde centra voor leerlingenbegeleiding, zoals het werd gewijzigd;

Gelet op het besluit van de Vlaamse regering van 22 mei 1991 omtrent de preventieve schorsing en de tucht, alsmede omtrent het ontslag van sommige tijdelijke personeelsleden in het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde centra voor leerlingenbegeleiding, zoals het werd gewijzigd;

Gelet op het huishoudelijk reglement van de Kamer van Beroep van het gesubsidieerd vrij onderwijs van 28 september 2011;

Enig artikel:

Met meerderheid van stemmen (3/2):

De tuchtmaatregel van het ontslag om dringende reden wordt bevestigd.

Brussel, 5 mei 2014.

De Kamer van beroep is samengesteld uit:

De heer R. VERSTEGEN, voorzitter;

Mevrouwen A. VERRETH en S. WALSCHOT, vertegenwoordigers van de representatieve groeperingen van de inrichtende machten;

De heren M. BORREMANS en P. GREGORIUS, vertegenwoordigers van de vakorganisaties;

Mevrouw K. DE BLEECKERE, secretaris.

Opgemaakt in drie originele exemplaren, waarvan een voor elke partij en een voor het dossier van de Kamer.

De secretaris,
Karen DE BLEECKERE

De voorzitter,
Raf VERSTEGEN